

Kto pofrkal škovránkovi Ránkovi bruško hnedými kvapkami ?

Text a perokresby: Miroslav SANIGA

Škovránka Ránka pozná každé stvorenie, ktoré žije v lúčnom zátiší dolinky Olinky. On je tým ranostajom, ktorý zobúda zo sladkého snenia každého vtáčika na lúke i v okolitom lese. Podnájomníci dolinky Olinky ho nepoznajú ani tak podľa sfarbenia, ale skôr podľa jeho lahodného švitorenia. Akoby ho aj mohli poznať podľa vzhľadu, keď skoro celý deň trilkuje vysoko z modrého oblohy, kde ho neuvidí ani oko toho najbystrozrakejšieho pozorovateľa.

Škovránok Ránok - škovránok poľný

mne znáša z belasého neba. On žije predsa na oblohe a nie tu na lúke v dolinke Olinke.

- A to ti kto povedal, že jeho domovom je belasá obloha? - krútil nechápavo hlavou škovránok Ránok.

- Mamička aj prababička nám to hovorila, - odpovedal hraboš Snehoš. - Vraeli, že škovránka ešte nikdy nikto nevidel, len ho počul krásne vyspevovať z oblohy. A preto ani nikto z dolinky Olinky nevie, ako vlastne ten škovránok Ránok vyzera. Každé stvorenie si ho

A tak nečudo, že keď sa raz škovránok Ránok prechádzal pomedzi lístočky trávy Avy, hraboš Snehoš ho vôbec nespoznal.

- A ty si čo za vtáčika? - prihovoril sa škovránkovi hraboš Snehoš. - Teba som tu ešte nevidel.

- A ty vari nepoznáš škovránka Ránka? - čudoval sa škovránok.

- Akože by som ho nepoznal? - bránil sa hraboš Snehoš. - O tom nám mamička hneď rozprávala, len čo sme začali behať po tráve Ave. Veľmi rád počúvam jeho dlhú pesničku, ktorá sa ku

NA TÚRU S NATUROU

predstavuje inak. Nám mamička hovorila, že je to krásny vtáčik, ktorý má perie zafarbené všetkými farbami. A že preto takýto pestrofarebný vtáčik smie prebývať len na oblohe a nie tu v dolinke Olinke. Ten keď sa rozospieva, hneď všetky vtáčiky v dolinke Olinke stíchnu a načúvajú jeho ševeniu.

Škovránok Ránok - škovránok poľný

- A ešte ako si predstavujú stvorenia dolinky Olinky škovránka Ránka? - vyzvedal s úsmevom škovránok.

- Všetci hovoria, že to musí byť najkrajší vtáčik spomedzi všetkých vtáčikov, - odvetil hraboš.

- A čo by si robil, keby sa ten škovránok Ránok raz zniesol z modrého neba rovno k tebe? - spýtal sa hraboša škovránok.

- Ani neviem, čo by som robil, - odvetil Snehoš. - Ale jedno viem iste: bolo by to krásne stretnutie.

- A veril by si tomu, že si sa stretol so škovránkom Ránkom, keby sa

pred tebou zjavil taký skromne vyfarbený vtáčik, ako som ja? - opýtal sa škovránok hraboša.

- Kdeže ty môžeš byť škovránok Ránok? - vysmieval sa škovránkovi hraboš. - Ten má veru inakšie perie ako ty. Ved' ty si len taký obyčajný hnedastý vtáčik, ktorý možno nevie ani spievať.

- A čo keď viem? - zvedavo sa opýtal škovránok Ránok. - Možno viem ešte krajšie spievať ako škovránok Ránok.

- Tak ukáž, čo vieš! - vyzval hraboš Snehoš škovránka Ránka.

Ten nelenil a vzlietol do povetria. V pomalom lete v oblúkoch začal naberať výšku a stúpať k modrému nebu. Keď sa rozospieval, všetky vtáčiky na lúke v dolinke Olinke stíchni a zostali v nemom úžase načúvať jeho krásnej melódii. Spieval bez prestávky tak dlho, že všetky vtáčiky len nechápavo krútili hlavami, ako to môže dokázať.

NA TÚRU S NATUROU

Hraboš Snehoš bol odrazu v pomykove: - *To predsa nemôže byť škovránok Ránok, aj keď spieva tak krásne ako on. Škovránok musí byť predsa najkrajší spomedzi všetkých vtáčikov!*

- *Tak už veríš, že si sa stretol s naozajstným škovránkom Ránkom, ktorý neprebýva v belasej oblohe, ale na lúke v dolinke Olinke?* - kričal z belasého neba škovránok na hraboša.

- *Spievaš naozaj krásne ako škovránok,* - zakričal na neho hraboš. - *Ale ty predsa nemôžeš byť škovránok Ránok, keď nemáš pekné perie.*

- *Sám si hovoril, že škovránka Ránka ešte nikdy nikto na lúke v dolinke Olinke nevidel, tak ako vieš, že škovránok má byť pekne zafarbený?*

- *Lebo mi to rozprávala mamička i prababička,* - odvetil hraboš.

- *Už letím zase dolu z modrého neba, lebo skutočný domov mám tu na lúke,* - kričal škovránok Ránok.

Škovránok bol raz-dva pri hrabošovi Snehošovi.

- *Už nemám nijaké iné dôkazy, aby som ťa presvedčil, že ja som naozajstný škovránok Ránok,* - povzdychol si škovránok. - *Ja viem, že podnájomníci lúky v dolinke Olinke ma poznajú len podľa vyspevovania, ktoré počujú z oblohy. Ved' tu v tráve Ave sa prechádzam naozaj len málo. A za to, že si ma predstavujú ako najkrajšieho vtáčika, naozaj nemôžem. Či vari nemôže aj všedne sfarbený vtáčik krásne spievať? Určite poznáš hnedastého slávika Speváčika, ktorý je najchýrnejším spevákom lesného zátišia dolinky Olinky.*

Hraboš Snehoš sa zadumane pozeral na škovránka Ránka a povedal: - *Presvedčil si ma. Ty si naozajstný škovránok Ránok. Žiadny iný vtáčik nevie tak krásne a dlho švitoriť z neba ako on. A preto to musíš byť len a len ty. Nevieť ale, prečo si ťa všetci podnájomníci lúky tu v dolinke Olinke predstavujú ako krásavca. Určite by ti nikto z nich neveril, že si škovránok. Ony budú žiť vždy vo svojich mylných predstavách, aký si ty prekrásny vtáčik.*

- *Ja som spokojný so svojim oblekom,* - odvetil škovránok. - *Prababička Príroda ma zafarbila hnedou farbou a ešte som si aj sám pomohol zafarbiť bruško škvrnami.*

- *A čože sa ti prihodilo?* - vyzvedal hraboš Snehoš.

- *Prababička Príroda mi namalovala bruško a hrud' peknou smotanovou farbou,* - vysvetľoval škovránok. - *Keď som sa však od nej pešo vracal, lebo ja sa rád prechádzam po chodníkoch v tráve Ave, nešťastne som stúpil do zamútenej mláky.*

- *A čo, vari si sa zašpinil?* - skočil mu do reči hraboš.

NA TÚRU S NATUROU

- Blato mi pofŕkalo hrud' i bruško hnedými škvrnami, - pokračoval škovránok Ránok. - No a kým som sa prišiel poumývať k bystrinke Rine, blato na brušku mi tak zaschlo, že tie škvrny už nešli vôbec dolu. A tak odvtedy mám bruško pofŕkané takýmito hnedými kvapkami. A celkom sa mi to páči. Je to krajšie, ako keby som mal bruško a hrud' zafarbenú len smotanovou farbou.

- A veru tie hnedé fličky ti veľmi pristanú, - prikývol hraboš Snehoš. - Aj keď nie si taký krásny, akého sme si ťa všetci predstavovali, si pekný a vieš krásne a dlho spievať. Všetkým podnájomníkom lúčneho zátišia v dolinke Olinke porozprávam, že som sa s tebou naozaj stretol. Hoci viem, že mi nebudú veriť, že som ťa videl na vlastné oči, poopravím ich predstavu o tvojom výzore. Aj o tom, že neprebývaš hore v modrej oblohe, ale že žiješ tajuplným životom tu s nami v dolinke Olinke na lúke medzi trávou Avou a tam hore vysoko pod modrú oblohu lietaš len spievať.

Škovránok potom rozostrel krídelká a vyletel vysoko na nebo, kde začal švitoriť. Hraboš Snehoš sa ponáhlal porozprávať o vzácnom stretnutí so škovránkom ostatným vtáčikom a zvieratám dolinky Olinky. Nikto mu však neveril ani len slovo. A tak stvorenia prababičky Prírody v lúčnom zátiší dolinky Olinky žijú stále v predstavách, že škovránok Ránok žije na oblohe a je to ten najkrajší vtáčik.

